



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Quarto Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)



DIES QUARTA

*Sancto Angelo Custodi con-
secranda.*

Oratio jaculatoria hujus diei
erit ista: *Cupio dissolvi, &
esse cum Christo, ad
Philippens. 1.*

MEDITATIO I.

De Morte.

Eam, tempore Exercitiorum Spiri-
tualium, in consideratione esse debere,
innuit S. P. N. in Regulis bene eligendi,
dum ait: *Si mors ingrueret, quem me malle
observasse modum?*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUD. II. Pete à Deo gra-
tiam, parandi te ritè ad mortem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicen-
tem, Isaiaë 3. *Morieris tu, & non vi-
ves.* Morieris infallibiliter; sed quando,
in quo loco, in quo statu, in qua ani-
mi dispositione, volo te latere, ut ita
te disponas, ac si hodie, hoc momento

esses moriturus. Morieris, ampliùs ad vitam non revocandus, nisi in die iudicii: ne ergo in tali casu unico exeres, vide! Morieris, & dum tibi mors oculos claudet corporeos, aperiet oculos animæ: videbis in morte aliter omnia, quàm nunc vides & iudicas. Disce ergo sic æstimare res, ac si morituriens esses. Morieris, spoliatus omnibus, solis æternitatis lucris in toto & tuto manentibus. Morieris, & cadaver fies exosum omnibus: quid ergo nunc hominibus placere vis? Ô vanitas! Ô cæcitas!

II. Audi Deum dicentem, Psal. 33. *Mors peccatorum pessima.* Et considera conditionem hominis in peccato morientis. Nam. 1. Sentiens dolores dupliciter cruciatur: & in corpore, dum illos sustinere cogitur, & in animo, dum illos impatienter fert. 2. Ex omni parte angustias patitur: conjiciens in Coelum oculos, iratum sibi videt Deum: retrò respectans, ad intuitum plurimorum dæmonum, animæ ipsius inhiantium exhorrescit: deorsum flectens lumina, videt paratas inferni fauces: ante se videt severum Christum, cuius conculcavit Sanguinem: intus mordacem Conscientiæ vermem sentit. Si forte horologium sonat, tali cor ejus pulsatur sono, *tempus non erit amplius.* Si spectat collectanea sua, dicitur illi: *Et hæc quæ parasti, cujus erunt? ac tan-*

dem in desperatione positus animam
dæmonibus, quibus obtemperavit in
vita, relinquit. Ecce, ne tali morte
moriaris, Deus tibi gratiam dare para-
tus est. Vide ergo, ut vivas Deo, si vis
mori Deo.

III. Audi Deum dicentem per Psal-
mistam, Psal. 115. *Pretiosa in conspectu
Domini, mors Sanctorum ejus.* Pretiosa. 1.
Quia dolores, quos sentiunt, volunta-
te Dei & morte Christi dulcorant. 2.
Quia mortem naturaliter horribilem se-
curè expectant, & tanquam vitæ ja-
nuam exoptant, ut tandem Deo fru-
antur. 3. Quia si vident dæmones, eos
non verentur, quos suffulti à Deo to-
ties vicerunt. 4. Quia deserere mundum
non est illis grave, qui pridem illum
jam deseruerunt. 5. Quia vident inter-
dum B. V. vel alios Sanctos Patronos,
quibus specialiter addicti erant. Quia
in actibus Fidei, Spei, Charitatis, desi-
derii videndi Deum moriuntur. Ecce,
tali morte mori potes, imò debes, Re-
ligiose: ita ergo vive, ut sic moria-
ris.

COLLOQUIUM. JESU mi, mi JE-
SU agonizans in cruce pro me! indig-
nissimus quidem sum Spiritu tuo, quia
tamen ponis animam tuam pro me;
peto à te, ut tibi conformis moriar:
immitte in cor meum, ultimum Spiri-
tum tuum, & vivifica illo miseram

animam meam. O JESU mi, agonizans pro me! In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.



DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei quartæ relegenda.

De tempestiva preparatione ad Mortem.

QUAMVIS à nonnullis Viris asceticis ita describatur Religiosus: Religiosus est anima moerens ac dolens, indefinente mortis memoriâ: nihilominus tamen videre persæpè est, Religiosos non usque adeò ad mortem, prout par erat, paratos mori: necesse igitur est, Religiosum mortis suæ horam, cum debitâ animæ præparatione præstolari: præparatio autem potest esse ista.

1. Habeat Religiosus singularem affectum erga pretiosissimam Dei Matrem, quotidieque eam peculiari cultu veneretur, ut per eam impetret felicem mortem; potissimum verò, quotiescunque eam salutatur, cum reflexione & affectu proferat illa verba: *Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc & in hora mortis nostræ.* Cultum hunc

Matris Dei esse solatio in morte ; probavit P. Joannes à Campis Montensis, Deiparæ devotissimus ; ejus enim Rosarium perpetuò volebat manibus ; ejusdem Officium quotidie cum 5. Psalmis, qui litteris Sanctissimi ejus Nominis respondent, recitabat ; singulis Sabbathis ad Novitios, cum quibus diu habitavit, se conferebat, eisque Historiam aliquam de Deipara narrabat. Ille ergo sub mortem, infuetâ lætitiâ perfusus, Patri cuidam dixit : O si nôsses Paterni, quantum in morte adferat solatium, Deiparam singulari studio coluisse ! *Annua Colleg. Tornac. 1601.* Nec morti solùm nostræ favet Parens vitæ, sed etiam post mortem curam nostrî gerit ; apparens enim Patri Hieronymo Carvalio dixit, magnam se gerere curam pro hominibus Societatis vitâ functis, ut è Purgatorio liberentur. *P Nieremb. de Amor. B Virg c. 12.*

2. Deligat Religiosus aliquod tempus, singulis Hebdomadis, e. g. die Dominico, vel alio festo, quo non interveniunt complures occupationes, & eo tempore, segregatus ab omni conversatione, in Templo, vel alio loco, ita secum disquirat ; si mihi nunc moriendum esset, quò animò, quâ præparatione morerer ; éstne aliquid, quod tunc conscientiam gravaret ? & si quid ejusmodi repererit, doleat, emendatio-

nem proponat, & pro confessione non differenda adnotet.

3. Singulas sacras Communiones, per modum Viatici sumat, & cum eis actibus, quos sumendo Viaticum exerceret: quis enim nos melius ad adventum Christi Judicis nostri in morte præparare potest, quam ipse Judex, qui nunc est cibus noster, & quem qui manducat, vivet in æternum.

4. Quales Virtutum actus exerceri solent cum moribundis, & quales in extremo agone elicere vellet, eorum in vita habitum contrahat: tales sunt actus Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Fiduciæ erga B. V. resignationis in divinam voluntatem, desiderii videndi Deum, &c. In his igitur actibus frequentandis habitum in vita contrahat, fiet, fietque, ut morienti actus iidem in mentem recurrant: sicut enim umbra correspondet rebus, quarum est umbra; ita actus mortis correspondent plerumque actibus vitæ, & sicut plectitur hæc poenâ peccator, ut moriens obliviscatur suû, qui vivens oblitus est Dei, ita hac misericordiâ præmiatur justus, ut moriens recordetur Dei, qui vivens oblitus est suû, ut esset per frequentes actus memor Dei.

5. Præter pretiosissimam Dei Matrem, eligat alios etiam Patronos mortis suæ, quos eo fine quotidie colat,

iisque mortem suam commendet. Ex
 his Patronis sit S. Michaël Archangelus,
 itemque S. Angelus Custos proprius, in
 quorum honorem destinet, æternoque
 jure illis inscribat (salvâ oblatione pro
 animabus Purgatorii) omnes actus
 amoris Dei, quoscunque totâ vitâ eli-
 ciet; præterea quotidie eos invocet.
 Iisdem Patronis adnumeret specialiter
 S. Barbaram Virginem & Martyrem,
 in cujus honorem destinet, & pleno
 jure ei inscribat omnes Sacras commu-
 niones totius vitæ, salvâ itidem obla-
 tione fructus satisfactorii pro anima-
 bus Purgatorii; præterea quotidie in-
 vocet illam manè & vesperi. Adlegat
 insuper ubi Filius Societatis in patronos
 mortis Sanctos Societatis, nempe S. P.
 Ignatium, S. Franciscum utrumque, B.
 Stanislauum, B. Aloysium, & alios NN.
 in quorum honorem omnes actus mor-
 tificationis totius vitæ destinet (salvo
 jure animarum Purgatorii) & quotidie
 singulariter eos invocet.

6. Ad Dominum JESUM agonizan-
 tem in Cruce Religiosus peculiariter sit
 devotus, quotidieque tempore meridia-
 no ad pulsus, qui solet dari pro salu-
 tanda Dei Parente, Salutationibus An-
 gelicis adjiciat hanc Oratiunculam: *JE-
 SU mi, mi JESU, agonizans in cruce pro me-
 memento agonia & mortis tua pretiosissima;
 momentum agonia & mortis meæ dedico, offero,*

*unio cum agonia & Morte tua; sit mors tua
vita mea, ô JESU mi!*

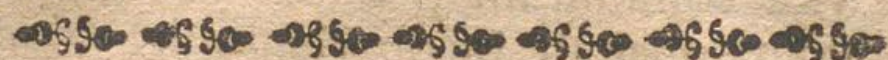
7. Quotidie conferens se ad somnum, instituat Religiosus praxim mortis, usitatam olim Patri Gaspari Druzbecki, vitam caelestem planè in terris ducenti: Praxis hæc est ejusmodi. 1. Decumbe in lecto, veluti amplius ex eo non surrecturus. 2. Toti mundo, rebusque ejus valedic. 3. Testamentum spirituale ratifica. 4. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, atque Extremam Unctionem spiritualiter sume. 5. Elicias breviter actus, quos in morte velles elicere: *Credo, Spero, Amo super omnia! Doleo ex amore tui; Condone omnibus inimicis meis omnia. Fiat voluntas tua! desidero videre te, &c.* 6. Agonizanti in cruce Christo, & articulo mortis ejus, & pretiosissimæ Parentis ejus, omniumque Electorum, articulum mortis tuæ commenda, & uni. 7. In manus Sanctissimæ Trinitatis, JESU Christi, B. V. omniumque Electorum, Spiritum tuum trade. 8. Ultimo veluti anhelitu nomina, JESUS & MARIA, ingemina, sicque obdormi.

8. Peculiariter Religiosus sit addictus studio disponendi moribundos; non patietur enim Deus malè mori eum, qui aliis ad bene moriendum profuit, interdumque Deus hoc studio post mortem punit defectum zeli circa animas in

vita commissum, quod tali historiâ comprobat P. Jacob Hautinus. *Lib de Commun Generali, parte. 3. sect. 8.* Sacerdos quidam Societatis nostræ præbuit se videndum post obitum suum, alteri ejusdem Societatis Sacerdoti, viro gravissimo Religiosissimoque, & narravit inter alia, ex quo esset è Purgatorii suppliciis emissus, varias Urbes & Provincias sibi esse lustrandas, quòd vivens zelum exercuisset remissius, atque ita Tutelarium Angelorum ritu jussu se moribundis assistere. Retulit hoc P. Florentius Montmorencius, qui, cùm eo tempore ageret Provinciale, de tota re edoctus est per litteras ab eo Patre, cui mortuus apparuerat.

9. Agonizantium memor si Religiosus quotidie, & pro iis oret, quotiescunque dicit: *Fidelium anima per misericordiam Dei requiescant in pace*, conjungatque semper Orationem pro animabus in Purgatorio Orationi pro agonizantibus, ex quorum momento pendet eorundem Æternitas, & qui sunt auxilio suffragiorum egentissimi: *Qui autem intelligit super egenum & pauperem, in die mala, & à die malæ mortis, liberabit eum Dominus Psal. 40.*





DIEI QUARTÆ
MEDITATIO II.

De Judicio Dei particulari.

Idem fundamentum habet Meditatio hæc in Exercitiis Sancti P. N. quod præcedens.

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, conspiciendi intimum timorem judicii ejus.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem: *Ezech. 18. Unumquemque juxta vias suas judicabo: & considera, Judicium uniuscujusque, seu particulare, in ultimo instanti vitæ, exactissimum fore. 1. Namque discutientur non solum gravia peccata, sed etiam verba otiosa, ut præmonet ipse Judex. 2. Discutientur etiam justitiæ seu bona opera, intentiones, inclinationes, & omnimodæ circumstantiæ. 3. Discutientur intentiones actuum, tam malorum quam bonorum. 4. Omissiones bonorum, evacuationes gratiarum divinarum, impedimenta & obstacula, obstructioque fontis misericordiæ divinæ.*

5. peccata in causa solum, quæ poterant sequi ad positionem causæ eorum, nec tamen sunt secuta. 6. Peccata aliena, tibi tamen meritò imputanda, scandalaque activa & passiva. Tanta est materia iudicia illius, & fortè est adhuc alia, quam Deus novit. Time ergo illam, & per Sacramenta, actusque supernaturales, præsertim charitatis, diminue.

II. Audi Deum dicentem, *Mal. 3. Accedam ad vos in iudicio.* Et considera in iudicii illius particularis formam. 1. Apparebit animæ Christus crucifixus (ut docet Innocent. *lib. 3. De vilitate conditionis humanæ*) cum quadam exaggeratione beneficiorum: quo vultu tunc intueberis Christum? an non erubesces coram illo? 2. Sublato hoc spectaculo, sedebit pro tribunali Christus, vel loco ejus S. Michaël Archangelus. 3. Stabit accusator diabolus à sinistris, & dicet: iuste Judex, tanta isti hominì præstitisti, ille autem te spreto, consiliis, & inspirationibus tuis abjectis, me & suggestiones meas est secutus. 4. A dextris stabit Angelus Custos tuus, testabiturque omnia. 5. Intus conscientia, ad instar libri, omnia repræsentabit. Quid tunc respondebis iudici tuo? poterisne dicere illud S. Augustini? *Feci Domine, quod jussisti, da, quod promissisti.*

III. Audi Christum Dominum dicentem, *Matt. 22. 23, Quomodo fugietis à judicio gehenna? & considera modos, judicium illud reddendi tibi favens. 1. Si neminem unquam judicaveris, nam non judicaberis, ipso Judice id afferente. 2. Si teipsum judicaveris; nam, teste Apostolo, non judicaberis à Domino. 3. Si faventem tibi reddideris Matrem Judicis, B. Virginem misericordiae Matrem. Hæc igitur deducere in praxim propone.*

COLLOQUIUM. Institue illis profæ Ecclesiasticæ verbis: *Iuste Judex ultionis, donum fac remissionis, ante diem rationis. Ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce Deus! &c. In fine Pater, & Ave, & Anima Christi, &c.*





H O R A
CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
Diei quartæ.

*De Testamento hominis
Religiosi.*

Certum est. 1. Prohibitum esse Religiosis Professis testari, & Testamenta eorum irrita esse. Constat ex jure Canonico in Authent. *Ingressi Cap. de Sacros. Eccles.* Ratioque est, quia Religiosus Professus nec proprium habet, nec proprii est capax; testari autem est actus proprietatis. Religiosi quoque Societatis nostræ, necdum professi, post vota tantum simplicia, licet valide possint testari, licet tamen non possunt, sine præscitu Superioris, qui post mortem eorum, testamentum in gratiam consanguineorum factum, irritare potest, ita ut consanguinei, non ex Testamento succedant, sed ab intestato, ut docet Suarez, *Tomo 4. de Relig. lib. 4. cap. 6.*

Certum est 2. Statutam esse poenam

in Jure Canonico, Cap. *Monachi*. Contra Religiosos, qui post mortem, habuisse aliquid proprii deprehenduntur: statutam, inquam, esse poenam, ut non in loco sacro sepeliantur, sed in sterquilinio, cum pecunia vel re per eos possessa, ut fecit S. Gregorius Magnus, quem jus allegat; imò si in loco Sacro sepultus fuerit, est extrahendus, si id sine magno scandalo fieri potest. Nomine autem *proprij* intelligitur non solum dominium, sed etiam usus & possessio, independenter à Superioris consensu, juxta doctrinam Theologorum.

Certum est 3. dubiam ad minimum esse salutem eorum Religiosorum, qui multa superflua, unius vectoris onerario currui vix sufficientia, & interdum pretiosa, coacervant, detinent, & tandem post mortem relinquunt, quamvis ea cum licentia Superioris coacervaverint, & detinuerint, quia Concilium Tridentinum decernit, *Sess. 25. cap. de Regul.* Ut supellex Religiosorum, statui paupertatis, quam profitentur, sit conveniens, nihilque in ea superfluum sit. Non potest igitur licite Superior Religiosus, immò nec ipsa communitas Religiosa, etiamsi habeat dominium Bonorum, dare licentiam subdito, seu particulari Religioso, ad superflua, quia non potest contravenire Concilio. Nec

tantum licite, sed nec valide potest Superior Religiosus dare facultatem subdito ad superflua, quia est solum administrator, tam bonorum temporalium Religionis, quam eorum, quae aliunde obveniunt subdito; administratio autem illi conceditur à constitutione Ecclesiae ad necessaria solum, non superflua. Doctrina haec desumitur ex gravissimis Theologis, apud Sanchez *lib. 7. in Prae. Dec. cap. 8. §. 19. à num. 20.* Sed quidquid sit de his: Nunquid decet Socium Christi, (qui non habuit, ubi caput reclinaret, & qui nudus in cruce mortuus est) onustum superfluis mori? nunquid cum talibus sarcinis mortuus est S. P. Ignatius: qui in cubiculo suo nihil habuit praeter novum Testamentum, Thomam de Kempis de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missae dicendae curabat sibi adferri, ut adnotavit P. Consalvus in Diario. Alios è nostris servos Dei, talium superfluitatum hostes, & eliminatores referre, superfluum duco.

Certum est 4. Inesse Religioso bona quaedam, quae in nuncupatione Votorum à se non alienavit, ut patebit ex praxi sequenti, & de his posse testamentum conficere ejusmodi.

Praxis Testamenti Religiosi.

EGO N N volo facere Testamentum ultimæ voluntatis meæ, in omnem vitam & mortem meam, & in aternitatem valiturum, ad majorem Dei mei gloriam, & recreandum gustum, cor, beneplacitumq; divinum, ut consulam anima meæ securitati, quod ex libera & bene placente voluntate facere desidero, quantum mihi, ô Sanctissima Trinitas, Deus meus, per gratiam tuam, & Domini mei JESU-Christi, pretiosissimæq; ejus Parentis & Sanctorum intercessionem, licitum est.

Atque hîc imprimis prævios actus huic testamento accommodatos elicias, nempe actum Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Gratiarum actionis pro beneficiis totius vitæ: Resignationis in omnem Dei voluntatem; desiderii, videndi Sanctissimam Trinitatem; affectus erga B. V. &c. Deinde ipsum Testamentum sic aggredere.

Ego, mi Deus, amore tui, per gratiam tuam spoliavi me omnibus bonis terrenis, omni substantiâ temporali, etiam speratâ & concupitâ; spoliavi me omni honore mundano & capacitate ipsius, omnibus voluptatibus etiam per jus natura licitis; omni demum libertate propriâ ad faciendum, quod liberet meæ voluntati. His igitur jam pridem in sancto sinu tuo depositis, qua mihi residua sunt ex dono tuo, de his, juxta beneplacitum tuum, ita dispono,

Hora Considerationis. 91

1. Corpus & animam meam trado omnium creatrici Omnipotentiae tuae, & protestor, te esse primum principium rerum omnium: ignosce, si in primo usu rationis ad te non sum conversus.

2. Jus in extrema necessitate defendendi vitam meam, trado suavissimae providentiae tuae & protestor, te esse Dominum vitae & necis, subdoque me tibi ad omne genus mortis.

3. Inannihilabilitatem, quam de potentiâ ordinaria habet materia & anima mea, trado divinae immortalitati tuae, & protestor, me nosse esse, nisi propter te, & ut amem te.

4. Potentiam obedientialem meam trado effectrici miraculorum potentiae tuae, & protestor, te Authorem omnium supernaturalium esse.

5. Alias, tam corporis, quam animae potentias, trado virtuti & potentiae Humanitatis Christi, cui Unionem Hypostaticam gratulor.

6. Virtutes & habitus naturales in anima residentes, trado aeternae Sapientiae tuae, eique me in aeternum discipulum devoveo.

7. Passiones omnes & propensiones meas, trado inclinatissimae in genus humanum propensioni tuae, cui in aeternum adhaereo.

8. Libertatem illam absolutam, quâ

hoc momento maximus peccatorum esse, ipsumque Luciferum adæquare possum, subdo eminentissimæ libertati tuæ, cui me in æternum mancipio.

9. Famam, & honores omnes, si qui mihi aliquo jure debentur, trado imprimis supremæ dignitati tuæ, deinde linguis, vilipensionibus, & obtreccionibus hominum, ita ut nec post mortem ab hac obligatione eximi velim.

10. Merita omnia, si quæ habeo in Religione ratione laborum meorum, trado Religioni meæ, nec ab ea quidquam volo, nisi ut me tractet, tanquam mancipium, meque velut inutile pondus post mortem in sterquilinio sepe- liat.

11. Gratias omnes à te mihi collatas, & habitus omnes supernaturales in anima residentes trado, & depono in manibus pretiosissimæ Dei Matris, protestorque, me per manus ejus omnia accepisse: & hæc est æterna protestatio mea.

12. Virtutes omnes supernaturales & accquisitas, si quæ sunt, trado infinitæ bonitati tuæ, & peto, ut tandem consumat omnem malitiam meam.

13. Fructum adorationis, & gratiarum actionis omnium actionum mearum, trado eminentissimæ Majestati

tuæ, ad subdendos tibi omnes infideles & hæreticos.

14. Fructum impetratorium omnium actionum & passionum mearum, trado Misericordiæ tuæ, pro existentibus in peccato mortali, & pro agonizantibus.

15. Fructum omnem satisfactorium, tam mearum omnium actionum & passionum, quàm alienarum, in vita & post mortem ad me spectantem, trado animabus Purgatorii, plenè & totaliter.

Sic me nudum, expoliatumque in meo nihilo meo, coram te statuo, & sic, te solo contentus, mori volo, agonem meum agoni Christi uniens. Sic me ex hac vita transfer, & misericordissimè fac me esse id, quod vis. Amen.



DIEI QUARTÆ MEDITATIO III.

De Æternitate.

Ratiocinari nos de ea jubet S. P. N. dum ait, in Lib. *Exerc. hebd. 1. puncto 3.* Ratiocinandum est, supplicium æternum peccato justè irrogari.

ORATIO PRÆPARATORIA, &

tatis? nihil minùs; finiti enim ad infinitum nulla est proportio. Et non dices? *ô aternitas! cum te non capiam, tu me capias.*

II. Audi dicentem Deum per Ecclesiasten. *cap. 12. Ibit homo in domum aternitatis suae:* Et considera immensam superficiem aternitatis, tam fortunatae, quàm infelicis. Qui est in medio Oceano, quocunque verterit oculos, non attinget littus; sic, quocunque Beatus oculos verterit, non attinget terminum, eodemque modo damnatus: undique & undique aternitas. Ecce talis superficies aternitatis! committes aliquando Religiose, te huic immenso mari; ah quomodo, pro tanta navigatione providisti, & provides tibi?

III. Audi dicentem Deum, *Isaia 32. Quis ex vobis habitare poterit cum ardoribus sempiternis?* Et considera corpus ipsum, seu crassitatem aternitatis. De fide est, fore in inferno fletum, ut docet Christus, *Matt. 8. de quo S. Bonaventura cap. 49 de inferno, ait: tam copiosum illum fore, ut si singulorum damnatorum asservarentur lachryma, integer ex illis congereretur Oceanus.* Cogita ulterius; sint tot integri mundi, quot fuerunt, sunt, eruntque homines, quot folia in arboribus, quot guttae in aquis, arenæ in mari, atomi in aere, & unus damnatorum singulis mille annis, unam guttam ex

oculis suis emittat, implebit lachrymis suis omnes Mundos; Æternitas autem in infinitum continuanda manebit tamdiu, quamdiu Deus erit Deus.

COLLOQUIUM. O anima mea! æternitas te, bona vel mala, manet; & in potestate tua est, cum Dei gratia bonam consequi: cur ergo non incipis seriò pro cælo laborare? quid tibi cum transitoriis vanitatibus? transibunt hæc omnia, quid te ex rebus mundi contristabit? quid pro æternitate bona obtinenda grave erit? æterne Deus! qui me æternum creâsti, ne permittas, quæso, me perire in æternum!

